

убразж мож държавж, и да въведж равноправность“ . . . послѣ е повелѣлъ да ся испроводи капетанъ Георгый на заточеніе въ Азіж на Коиж (Коніонъ), гдѣ му ся опрѣдѣли обиталище прилично на нѣговый чинъ, и ежемѣсячно платка за иждивленіе по 1500 гр. на мѣсяць, и особно припитаніе (таицъ), какъ-то ся дава едному чиновнику Турчиюу на неговый стѣпенъ. Онъ свободно си пошше и въ заточеніе скупоцѣннж сабж, и войничко одѣяніе, и разхождаше ся всадникъ. Великодушный Султанъ Махмудъ бѣ повѣлялъ строго тамошному управителю да му ся отдава всякое почитаніе. Това мнѣ е съобщено отъ истаго капетана Георгя въ лѣто 1841. съ кого имахъ чясто дописи.

Достоамѣятелно и чудно е за насъ Българи, че Російское въ Цариградъ посолство прѣди да ся откажи отъ капетана Георгя, испроводи го въ Одессж, дѣ къту го разжаловавахж, то есть, къту му зѣхж ордени, кои онъ съ кървь си и съ жъртвж живота си бѣ за храбрость добылъ, придадохж го Туркомъ!

Сіе българско движеніе въ Търново дало е поводъ Султанъ Махмуду да побърза за установленіе Тензимата, нъ за несчатіе не бѣ живъ да го положи въ дѣйствіе.

Капетанъ-Георгиова съпруга, послѣ того жалостнаго случая, управи ся отъ Доростола въ Букурещъ, и отъ тамо дойдѣ въ Цариградъ ведно съ първородиное си чядо Марійкж. Тамо же съ помощіж пѣкого си сродника Капетанъ Георгиова, управи ся въ Азіж на Коиж, и отиде да съучаствува горчивое заточеніе любезнаго си съпруга. Тамо обитающе зародихж и четири еще чяда. А послѣ пѣколко години она дойдѣ пакъ въ Цариградъ съ цѣль и намѣреніе да ся потруди за освобожденіе капетанъ Георгиова отъ заточенія. И понѣже ся бѣхж минѣли пѣколко години и тая работа бѣ ся уже заборавила въ Турско, лесно можа това прѣдпріяте да ся сполучи. Она водима отъ одного сестричя капетанъ-Георгиовъ, успѣе да получи желаемое си намѣреніе, и Порта